

Wachten, je moet het kunnen.

Wielrennen en duivensport het lijkt wel een beetje op elkaar. In wielrennen moet je in een koers geduldig kunnen zijn, je kans afwachten, vooral als het op de eindsprint aankomt, wachten, wachten en dan toeslaan.

In de duivensport is het niet anders, wie zich niet kan beheersen is vaak al na 3 vluchten opgebrand, ik bedoel daarmee dat wie bijvoorbeeld het hele arsenaal aan medicijnen al voor de eerste vlucht gegeven heeft en dan vooral aan duiven die het helemaal niet nodig hadden doet zichzelf de das om.

Dat bedoelde ik niet toen ik in de vorige aflevering schreef, "Je moet ze voor de eerste vlucht op de rit hebben", we kregen wat vragen over wat we zelf gaven om ze klaar te krijgen voor de eerste vlucht.

Wachten, wachten en dan toeslaan!

Op de eerste vluchten moeten ze komen op de "basis gezondheid" en de arbeid die je er ingestoken hebt wat betreft opleten enz..

Je moet wachten, wachten en wachten met motiveren, maar vooral met medicijnen (als je toch wat wil geven), totdat de belangrijke vluchten komen en dan toeslaan, precies zoals een sprinter in het wielrennen.

Je vindt het maar niets? Ik ken tientallen goede tot zeer goede liefhebbers die zo handelen.

Het moeilijkste van wachten is dat je rustig moet blijven, je moet jezelf kunnen beheersen, maar dat is moeilijk en ik moet eerlijk bekennen dat wijzelf daar niet goed in zijn. Als we bijvoorbeeld in de vereniging op de eerste vlucht al teveel duiven voor ons hebben worden we onrustig.

Een paar duiven voor je is natuurlijk wat

anders dan volledig missen. Vorig jaar sprak ik zo iemand aan, hij glimlachte zelfs er nog een beetje bij, zijn antwoord was:

"Het seizoen is nog lang", dat slaat natuurlijk nergens op. Er onder door gaan mag niet, dan is er iets volledig mis en moet je maatregelen nemen.

Wat ook niet mag is op de eerste vlucht duiven inkorven met luis of ander ongedierte, kan niet.

Zo zijn er meer van die in eerste instantie schijnbaar onschuldige zaken die absoluut niet kunnen en mogen.

Geknikte pennen bij het inkorven, mag niet, moet je voor die tijd zien en stomen.

Eieren leggen in de mand, vooral door jonge duivinnen, ik vind het helemaal niets. Al heb ik soms het idee dat veel liefhebbers het niet kunnen zien of voelen, al met al hoort het niet.

En zo zijn er nog wel meer van die kleinigheidjes waar je op moet letten, alleen je moet ze wel zien of willen zien.

Naast "zien" heb je ook nog horen en ruiken, daar moet je gebruik van maken, dat

voorkomt een hoop ellende.

Het is van het grootste belang, vooral in het vliegseizoen, dat je op tijd iets ziet dat niet in orde is en dan bedoel ik niet bijvoorbeeld slechte mest, dat ziet een klein kind ook, nee iets waarvan je denkt, wat is dat dan?

Eigenlijk moet het zo zijn, dat als je het hok ingaat aanvoelt dat er iets niet in orde is, al heb ik wel het idee dat steeds minder liefhebbers daar aandacht aan schenken, je moet daar de tijd voor nemen, maar ja tijd.

Het is ook geen gave, je kunt het aanleren.

Één van de meest voorkomende, schijnbaar onbelangrijke, voorbeelden is dat de duiven zich proberen te verstoppen, vooral als ze denken dat ze moeten gaan trainen. Pas op, niet inkorven, je bent ze kwijt.

Je hebt ze ook die de mand niet uitwillen met het opleren. Zijn het ervaren oude duiven neem ze mee terug naar huis, er deugt iets niet. Als je ze toch eruit jaagt zijn het meestal je laatste, of ook weer, je ziet ze niet meer terug.

Nog iets, veel liefhebbers denken dat als ze in het begin van het seizoen van een trainingsvluchtje allemaal één voor één thuis komen en te laat, de duiven veel geleerd hebben. Onzin, ze zijn in een soort paniek, stress geraakt en je hebt juist het tegengestelde bereikt er is meer aan verpest dan dat het nut gehad heeft.

Duiven die er goed voorstaan komen in koppel naar huis, voor dat de baas thuis is, daar kun je niet tegen rijden.

Nu we het toch over opleren hebben, ik heb dat ook al in een vorige aflevering geschreven, de zin van opleren is ook om ze zo snel mogelijk binnen te krijgen. Opleren doe je dus met een drang naar het hok, opleren op drijven is een prima systeem, als ze nog gescheiden zijn of al op weduwschap staan als ze niet meer herkoppelt worden, toon je voor het wegbrengen.

Dat wegbrengen hoeft niet ver te zijn, je geeft de doffers hun duivin, brengt ze weg en laat ze op de duivin thuis komen, daarna pak je de duivinnen en doe je precies hetzelfde.

Dit herhaal je enkele dagen of je kunt het zelfs twee maal per dag doen en ze weten het precies, ze stormen naar binnen.

Het is toch te gek voor woorden dat als er niets apart is bij de hokken de duiven niet binnen willen komen, dat kan en mag niet. Je bent toch niet voor niets de hele week met ze bezig om als ze dan thuis komen al dat werk te verpesten.

Opleren doe je natuurlijk alleen als het weer goed is en de temperatuur niet te laag is, 12 graden is zo ongeveer het minimum.

Zo kun je als het donker is het hok ingaan en luisteren. Duiven die je hoort ademen, daar is iets mis mee, trouwens je kunt horen als ze in forme zijn, namelijk als je ze niet hoort tijdens het vliegen en of trainen. Ze moeten geruisloos vliegen dan zijn ze

goed.

Zo kunt je ruiken als het niet deugt, maar je kunt ook ruiken als ze in forme zijn.

Je ruikt als er muizen op het hok zijn, muizen het kan niet en mag niet vooral in verband met ziektes en ook weer de forme.

Zo zie je aan de ogen hoe of wat, ogen moeten een vrolijke uitdrukking hebben, vooral bij doffers en duivinnen die op weduwschap staan, dat moeten vrolijke vrijgezellen zijn, dat moeten ze uitstralen. Daarnaast heb je ook ogen met een droevige, treurige uitdrukking, zulke duiven zitten niet goed in hun vel en winnen geen prijs of kopprijs. Vaak zie je dat net na het scheiden van de geslachten en de eerste 2 weken als ze op weduwschap staan.

Om op het wachten terug te komen, de meeste specialisten laten het begin (de snelheidsvluchten) lopen. Die gebruiken ze als opleer vluchten en daarna begint voor hen het seizoen pas. U begrijpt die hebben een andere aanpak nodig. Die zou je kunnen verduisteren eigenlijk met het idee om de grote forme en de rui uit te stellen. Dit is ook een vorm van wachten al moet ik eerlijk bekennen dat het niet altijd gaat zoals gedacht.

Wij verduisteren nu een aantal jaren en toch zien we ieder jaar verschillen. Dat houdt in dat de duiven ieder jaar toch een beetje verschillend reageren, eigenlijk weten we niet hoe of wat de oorzaak daarvan is, maar misschien is het wel goed dat we alles niet weten.

Of verduisteren nodig is om in de tweede helft van het seizoen goed te presteren? Ik heb zo mijn twijfels. Daarvoor zijn er teveel voorbeelden van kampioenen die dit niet doen, waarom wij het dan wel doen? Voor onze gemoedsrust en om iets uit te proberen, een mens wil wat, ja toch.

Succes ,
Co Verbree

ZONDER NADRIJKELIJKE VOOAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DHR. C. VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN DIT ARTIKEL TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF DE WEBSITE VAN IEMAND ANDERS.